

[Erhard Jakobsen]

Dette er det udgangspunkt, vi har kørt frem med flere gange, og jeg tror for øvrigt, det er det eneste realistiske. Jeg har altid været meget tiltalt af SFs forsøg på netop at få en afvikling, men den må kombineres med, at man sikrer dem, der i dag har gæld, at de ikke bliver ramt uforudset, for det vil ikke være til at bære for de pågældende og heller ikke for vores samvittighed i og for sig.

Ministeren for skatter og afgifter (Kampmann):

Jeg skal lige svare hr. Erhard Jakobsen på hans spørgsmål. Loven om lejeværdifastsættelse gælder jo kun for 1978, og skal vi videre i 1979, og det skal vi, kan vi ikke bruge den bestående lov, men så skal vi køre videre på det gamle grundlag, altså 15. alm. vurdering plus et eller andet, og det vil efter min mening være helt urimeligt, det vil jeg godt have lov til at sige. Jeg må vel også for den historiske sandheds skyld sige, at vi var meget, meget tæt ved sidste gang at gå over til 16. vurdering.

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen (CD):

På baggrund af ministerens udtalelse om, at der ikke var fare på færde, og at der ikke lå noget umiddelbart for, vil jeg gerne bede ministeren om at bekræfte, at hvis ikke partierne opnår enighed inden 1979, så er det ikke de 2 pct., der oprindeligt stod i loven, med basis i 16. alm. vurdering, der gælder. Det vil jeg gerne have ministeren til at bekræfte, for ellers må ministeren afkræfte, hvad han sagde for, at der ikke er fare på færde, for det er der i høj grad. Hvis det er noget med 2 pct. og så basis i 16. alm. vurdering, er der i allerhøjeste grad fare på færde. Jeg vil godt have klarhed. Det er ikke mig, der skal have klarhed, det er alle landets parcelhusejere.

Ministeren for skatter og afgifter (Kampmann):

Jeg skal kun sige, at der er overhovedet ikke – og det var vist også det, jeg gav udtryk for – taget stilling til, hvad procenten skal være af en eventuel basis. Det er jo sådan set det, der er afgørende. Det er helt urimeligt at skille diskussionen i to dele: om det er 16. vurdering eller det er 15. plus – og så den anden del: hvilken procent heraf? Det,

der er det afgørende, er jo både basis og procenten, og jeg siger, at ud fra et teknisk og formentlig også politisk synspunkt må det være rimeligt at gå over til 16. vurdering som basis. Hvilken procent der skal tages af 16., må indgå i boligforhandlingerne, det ligger helt åbent efter 1978.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer m. v. (Kildeskat). (Beskatning af medhjælpende hustruer) [af Hagen Hagensen (KF) m. fl.].

(Lovforslag nr. L 65. Fremsat 20/10 77).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for skatter og afgifter (Kampmann):

Lovforslaget går ud på, at der fra 1978 skal ske en forhøjelse af den del af en virksomheds overskud, der kan overføres til beskatning hos den såkaldte medhjælpende hustru/ægtefælle.

De nævrende regler er jo, at der højst kan overføres 25 pct. af overskuddet af et indeksreguleret beløb, dog højst 30.000 kr., som skal indeksreguleres med udgangspunkt i 1975, og som derfor i 1978 vil være 42.600 kr.

Nu skal ifølge de konservative de 25 pct. forhøjes til 50 pct., og de 30.000 kr. skal forhøjes til 85.000 kr. Allerede her melder sig en uklarhed, som jeg er helt sikker på at hr. Ha-